

el respecte a la llengua no hi ha llibertat possible. Parlant i pensant en català, fins vivint sotmesos als capricis d'enemics irreductibles, ens considerariem lliures, perquè l'esperit no pot esclavitzar-se.

Cal, però, que tots els catalans s'esforcin en defensar els drets de la nostra llengua, perquè del contrari continuaran els atacs i les vexacions. I cal d'una manera especial que els que no saben escriure en català, perquè en les escoles públiques, malgrat les orientacions de la pedagogia moderna, s'ensenya en una llengua que no parlen els alumnes, que s'imposin el deure d'aprendre d'escriure el nostre idioma.

Quan tots els catalans honorin la seva llengua i hagin esment de la necessitat de la reclamació immediata de les reivindicacions catalanes, ningú s'atrevirà a inferir-nos agravis i no haurèm d'arrabassar violentment la llibertat enyorada. Els fruits, quan no han assolit la seva maduresa, s'han d'arrabassar violentment de la branca, però quan el sol els ha assaonat es desprenen fàcilment. Si l'entusiasme, el sacrifici i l'amor assaonen els nostres ideals, la llibertat es despendrà de l'arbre centralista amb la suavitat de la fruita madura.

CURSETS DE LLENGUA

CATALANA 1918 - 1919

FESTA DEL REPARTIMENT DE PREMIS

El dia 29 de juliol, festa de sant Pere, tingué lloc en el històric Saló de Cent (galanament cedit per la Corporació Municipal) el solemniat repartiment de premis als alumnes assistents al primer curs de llengua catalana, organitzat per la nostra entitat. Verament podem calificar la festa de solemniat, car allí sota les voltes d'aquell catalaníssim hostatge, s'hi aplegà la representació de la Catalunya viva i una bella mostra de la nostra joventut estudiant. Allí, sota la presidència del delegat de la Mancomunitat de Catalunya (la més alta força civil de la nostra terra), aquell estol de freturosos estudiants era una vivent demostració de que la nostra adolescència sent la força de la cultura i aima fervorosament la nostra llengua gloriosa. «NOSTRA PARLA» pot estar orgullosa d'aquest primer curset, car l'èxit assolit ultrapassà els més falaguers optimismes. Allí hi havia un bell estol de noies, —deixebles que amb le seva gràcia donaren un dolç aspecte de galania al acte,—